

REDACȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2 an fl. 5; pe 1/4 de an fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Num. de Duminecă pe an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1/2 linie germană: prima dată 7 cr.; a doua oară 6 cr.; a treia oară 4 cr. și timbru de 30 cr. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Domnului ministru de justiție.

(1.) Dl ministru de justiție prea de-a pus la încercare cu așteptarea. Au trecut atâtea luni de când s'a constatat, că în afacerea banilor colectați pentru ridicarea statuei lui banu dl T. L. Albini e cură ca lamura. S'a constatat, că paralele există până la cel din urmă cruce și că toate clevețirile ce s'au auzit cu privire la această afacere au fost tendențioase și meschine.

Pentru toate aceste constatări însă justiția maghiară n'a avut și nu voeste să aibă urechi. Dl Albini suferă de mai multe luni în temnița ordinară de la Alba-Julia în deplorabila societate a celor mai nenorociți criminali. Suferă greu și îi deneagă până și cea mai justă cerere: să i-se facă procesul și să i-se spună pentru-ce suferă.

Legea admite ori-și-unde temnița preventivă. Sunt multe cazuri, că oamenii bănuți a fi făptuit ceva au fost ținuți întemnițați ani îndelungați. Dar' puține cazuri vor fi ca acesta, ca revinovăția cuiva să fie perfect constatată, ca să fie recunoscută chiar, cum în cazul de față a fost recunoscută și de către presa maghiară cea feroce, și cu toate aceste victima să fie ținută în lanțuri și în besnă.

Justiției maghiare i-a eșit de mult vestea în lume, știa străinătatea, că temnițele Ungariei sunt infundate cu robi, osândiți pentru câte un imn național, pentru brăne naționale sau pentru o vorbă aventată de naționalism. În cazul acesta însă nici pricini de natură asta nu există. Cel-ce suferă n'a agitat împotriva statului, n'a săvârșit nimic împotriva legii, n'a furat, n'a ucis și totuși e tratat ca cel din urmă pușcăriaș. Nu e oare aceasta o pată cum nu se poate mai rușinoasă pentru justiția din o țară, care mai ține la un dram de prestigiu?

Ungurii zic, că aici nu e vorbă de persecuție națională. Ei afirmă, că judecătorii lor nu sunt atât de selbatice și timpți în ale simțului umanitar, în cât din șovinism național să comită o ilegalitate.

Scrac de duch ar trebui să fie cineva, ca să nu vadă, că aici stăm earăși în fața unui act volnic și temerar, comis în stadiul de cel mai exaltat paroxisim al urei față de noi! E în fața Albini în temnița, ca să servească de exemplu infricoșitor tuturor, cari ar mai îndrăzni să propage ideea preamăririi eroilor naționali români.

Dar' haid' să zicem că nu e persecuție națională. Nu se prezintă atunci cazul și mai odios și mai revoltător?

Nu este și mai tristă icoana justiției maghiare, când un om, deja cu desăvârșire desculpat, e ținut și mai departe în bocirile statului?

E în joc vicața unui cetățean, — abstracție făcând de impregiurarea că e Român. În felul acesta viața ori-cărui cetățean e primejduită. Legea nu silește pe judecător a-și lua răsplata pentru-că face pe cetățeni să suferă pe nedreptul, nici celuia

ce a suferit nu-i dă recompensă. Și sub masca nefastă a acestei legi se ascund cei-ce eserează justiția în țeara noastră. Nu e datorința noastră oare să protestăm în contra acestei revoltătoare interpretări a legii?

E prea mult ce se întâmplă!

Ni-am ridicat în diferite rânduri glasul în contra acestui cas de omor al justiției, am apelat la simțul de echitate al judecătorilor. Și nu credem, ca șeful suprem al acestor judecători să nu dea absolut nici o ascultare interpelărilor noastre.

Suntem sâșiți deci să ridicăm acuza publică în contra ministrului ungar de justiție, care se face părtaș la o asemenea încălcare de drept.

Denunțăm încă odată poporului nostru acest cas și îl invităm să mediteze serios, că ce inimă și ce simț omenesc au accia, cari țin în pușcărie pe un Român cinstit, care ca cetățean și-a împlinit întotdeauna datorința față de stat? La justele noastre rugăminte nu vor să deschidă pușcăria, ca să easă cei nevinovați. Ce vor ei?

Noi nu amenințăm, nici nu agităm. Constatăm însă că judecătorii maghiari provoacă neîntrerupt prin șicanele lor. Constatăm că ministrul de justiție conștient sau inconștient, menajează aceste provocări și contribuie la încordarea relațiilor între cetățenii de diferite naționalități.

Sfârșit. Sub titlul „Concluziuni“, „Tribuna“ de la 7 Octombrie publică un articol în care și exprimă părerea, că s'a sfârșit cu „campania ziaristică ce s'a urmat în timpul din urmă în jurul chestiunii școalelor din Brașov.“ Aceasta „pentru-că punctul care a provocat pornirea ei, punctul „falsului“ e deplin lămurit“.

Am dori și noi să fie terminată campania, și asigurăm pe confrății noștri, că dacă mai luăm cuvântul, nu acuzări neîntemeiate avem să formulăm, ci despre „fondul“ chestiunii vorbim.

Privitor la al treilea alineat din articolul „Tribunei“, însuși prim și redactorul nostru responsabil ține să amintească confratelui de la Sibiu, că la cele publicate în „Tribuna Poporului“, reserve manifestase cu privire la confuzia ce se făcuse între numirile „rentă“ și „subvenție“. Că nu am stăruit în acuzarea de „fals“ ridicată contra dl-ului Voinea, cititorii noștri o știu din relațiunile ce am dat cei dintâi la privința emanării aceluia al doilea, asupra căruia s'a urmat discuția.

Far' dacă confrății noștri de la Sibiu regretă felul cum s'a urmat în România discuția pe chestia școalelor de la Brașov, după cum regretăm și noi, și mai ales dacă țin ca nu numai prin vorbe, ci de fapt să urmeze calea mijlocie, ferită de patimi, le recomandăm și acum, că în această campanie nu acuzările de fals, falsificatori și „fabricant de acte false“ s'au ridicat întâia oară, ci furtuna s'a pornit numai după ce se ridicase acuzarea de trădare, ceea-ce nu în coloanele ziarului nostru s'u făcut.

În tot cazul, pentru-ca discuțiunile să i-se pună capăt cel puțin în presa d'aici, va fi bine, ca să nu se mai ridice nici dintr'o parte nici din alta vorbe grele. În „Concluziunile“ „Tribunei“ cetim însă cuvinte, că „au recurs și la neadeveriri“, „modul nedemn“, „pete negre“ etc. În felul acesta nu mai ajungem la pace și par'că am fi de acord cu confrății de la Sibiu să mai încetăm cu cearta, care bucurie și folos nu aduce de cât... Ungurilor.

Têrquelile despre pact.

III.

(A) Când căzuse *Budeni* în urma obstrucționismului, prospectele pentru pertractarea parlamentară a pactului, ori mai bine a învoielilor stabilite *precababil* între Bánffy și Budeni, scăzuseră la zero. Opoziția maghiară ridicase atunci carăși diapasonul, cerând „regularea de sine-stătătoare a relațiunilor economice cu Austria“ chiar de la 1 Ianuarie 1898.

Bánffy, strîns cu ușa tot mai tare — se înțelege numai în aparență — în decursul luni Decembrie dădu de două ori declarațiuni, poreclite sub „cuvântul de onoare“, că se va ține de §. 68 al art. lege XII dualistică din 1867, în sensul că: dacă în Austria reînnoirea pactului nu se va pute face pe cale parlamentară, Ungaria „va proceda în mod de sine-stătător“.

Dar' opoziția n'a vrut să-i creadă lui Bánffy pe cuvântul său de onoare ci amenințând din nou cu o obstrucție de carnaval, i ceruse să se legătuiască printr'o nouă lege. În urma desbaterilor îndelungate, cari nu se sfârșiseră nici până la 31 Decembrie a. tr., Bánffy aduse un nou proiect de lege, complimentar și întăritor cuvântului său de onoare, proiect, care n'ajunseseră a fi votat în anul trecut, ci numai în anul curent ca art. I. din 1898.

Legea asta e compusă din trei paragrafi; cei doi dintâi confirmă legile și învoielile precedente, deci nu este de absolută lipsă a le reproduce aici pentru a înțelege rostul lucrurilor. În §. 3 însă sunt vestitele dispozițiuni, în giurul cărora se învârtește țărăboiul. Eată cum sună aceste dispozițiuni:

Guvernul e îndrumat, în cazul, dacă propunerile ce se ating de învoielile susamintite n'ar fi până la 1 Maiu 1898 *asternute* (adece nu și votate. R. „Tr. P.“) corpurilor legiuitoare ale celor două state ale monarhiei, a aduce proiecte de legi privitoare la regularea definitivă a băncii, precum și a celorlalte chestiuni, regulate în mod *provisoriu* prin §. 1. al acestei legi, proiecte de legi pe baza dreptului autonom rezervat țării pentru aceste din urmă chestiuni, în §. 68 al art. de lege XII din 1867, a le aduce amine în așa rîstimp, în cât regularea lor să poată obține puterea de lege încă înainte de 31 Decembrie 1898.

Dacă în rîstimpul până la 31 Decembrie stările amintite în §. 1 al prezentei legi, respective reciprocitatea în celelalte regate și țări ale M. Sale ar suferi vr'o schimbare dintr'un motiv oare-care, guvernul este îndrumat *de a așterne fără amânare parlamentului* propunerile: necesare pentru apărarea și validitatea învreselor financiare și economice ale țării.

Deși, spre acest sfârșit, s'ar ivi necesitatea de măsuri imediate, guvernul poate să pună în valoare măsurile ce vor părè necesare, și pe calea ordonanțelor, până la hotărîrea legislațiunii“.

Aci e înfipt va să zică cuiul situației în Ungaria; acestea sunt dispozițiunile legii, pe cari nu e în stare Bánffy să le îndeplinească după „voința națiunii“.

Despărțirea vamață nu o vrea Co-

roana, ear la Banca proprie nu le ajunge puterile, fie în bani gata, ori creditul străinătății.

Când Bánffy depusese suspomenita lege în Dieta, el știuse că nu va pute îndeplini cuvântul său de onoare; dar ce-i pasă lui de asemenea fleacuri? El are o majoritate cumpertată cu 3 milioane florini, care i absoalvă de alte lucruri mult mai grave, de ori-ce fel de păcat mare, numai de unul singur nu: să joace astfel comedia cu „*méjís hun-cuzul a némét*“-ii, în cât mamelucii să piardă osul de ros.

Și tocmai pe baza acestei legi se joacă și comedia între Bánffy și Thun, între vulpciu și lupul. Vorba este numai: care pe care?

De la Năsăud.

6 Octombrie.

Vestitul mameluc banfist *Ion Ciocan*, în ședința din 29 I. tr. a comisiunii administratoare a fondurilor grănițarești a anunțat, că „trece“ de la postul de director și profesor gimnazial la postul de profesor de limba română la universitatea din Budapesta.

În hârtia de „trece“ se laudă și își înșiră meritele ce și-le-a câștigat în conducerea gimnasiunii din Năsăud, al cărui director și profesor a fost timp de aproape 20 de ani. Arată starea în care s'a aflat gimnaziul când a fost ales ca director și starea de acum. Bine înțelese, gimnaziul era atunci *curat românesc*, acum e jumătate unguresc, deci merite „patriotice“ are.

Năsăudeni neguvernamentali se pot bucura, că a „trecur“ de la gimnaziu credinciosul guvernamental, dar' trebuie să fie cu toare aminte în urmărirea pașilor ce Ciocan și elica sa i va întreprinde, căci precum în trecut Ciocan a folosit fondurile grănițarești și gimnaziul ca mijloace sigure pentru scopurile sale păgubitoare Românilor și ținutului năsăudean, nici pe viitor nu se crede că va abziec de asemenea mijloace.

Deci să fim atenți.

DIN ROMANIA

O galerie de portrete ale profesorilor Universității din București.

D. Rector al Universității din București, Grig. Ștefănescu, a luat inițiativa formării la Universitate a unei galerii de portrete ale tuturor profesorilor încetați din viață, ai acelei Universități. Această inițiativă a fost aprobată și de consiliul special al Decanilor.

În consecință, d. Ștefănescu s'a adresat la familiile profesorilor în chestiune, ca să dăruiască Universității acele portrete, sau cel puțin să-i trimită ultima fotografie a repositului, după care universitatea să facă portretul în ulei.

La această invitație au răspuns deja:

Doamna Petrescu, dăruind Universității bustul în marmură al soțului său, Dem. Petrescu, fost profesor la facultatea de științe. Doamna Francudi, a promis portretul în ulei al soțului său Epam. Francudi, fost profesor la facultatea de litere.

Ținutul Vlădescu a trimis Universității portretul părintelui său, Dr. Vlădescu, fost profesor la facultatea de medicină.

Frații Gogu au trimis fotografia fratelui lor, C. Gogu, fost profesor la facultatea de științe.

După cum vedem, inițiativa dlui Rector

Grig. Stănescu a fost foarte bine primită de cei interesați.

Pentru eroi.

Ministerul instrucțiunii publice, conform dispozițiunii luate, a trimis revisorilor școlare tablouri conținând numele soldaților căzuți în războiul Independenței, tablouri cari vor fi așezate în bisericile și școlile comunelor în cari s'au născut acei soldați.

Tovărășie de rea credință.

În mult discutata afacere a școlilor române din Brașov, părintele Voinea declarase în faimoasa scrisoare destăinuitoare, că avea să facă „lumină deplină să nu mai aibă nimeni curajul ca să cerce cu sofisme a încurca proveniența actului din chestiune” (acelui fals) — afirmând, că: *actul emanează din gremiul prim-ministrului ungurese, și în spriginirea acestei afirmațiuni publica o scrisoare oficială a Metropolitului Miron în care se susține aceleași lucruri: că actul provine din „gremiul prim-ministrului reg. unguresc”.*

Era această „destăinuire” făcută în interesul școlilor din Brașov, sau în alt scop? Eată o chestiune prealabilă care trebuie lămurită!

Pentru-că, dacă s'a făcut „destăinuirea” în interesul școlilor, — fie pentru înlăturarea de fapt a primejdiei, ori numai ca un mijloc, — atunci părintele Voinea a săvârșit un fapt de merit, vrednic de toată lauda.

Și aceasta pare a fi convingerea cercurilor bisericești din Sibiu, care prin organul lor „Telegraful Român” declară, că „comunicările părintelui Voinea din Brașov, sunt regretabile din punct de vedere al disciplinei bisericești” numai.

Ear' dacă existența actului din gremiul prim-ministrului ungur semnala o primejdie pentru școlile din Brașov, în serviciul căror s'a făcut destăinuirea lui — neexistența actului constatată prin desmintirea dată din locul „cel mai competent”, era de dorit chiar în interesul școlilor, și toți cari sunt îngrijiiți sincer de soarta lor, trebuia să o iee cu satisfacțiune și cu bucurie la cunoștință, ca dovadă că nu există nici incidente sau cauza de primejdie.

Părintele Voinea însă a mărturisit clar și la înțeles, că scopul seu nu era ca să salveze interesele școlilor, ci „să facă lumină”, ca nime să nu încerce „a încurca proveniența actului”.

Cu alte cuvinte, scopul său era a susține existența și proveniența actului din gremiul prim-ministrului ungur pentru a-i da dlui Tache Ionescu o basă fie și fictivă pe care să-și întemeieze acuzațiunea de „trădare” în contra dlui Sturdza.

Dar' această basă — fictivă — ridicată a fost prin desmintirea categorică a guvernului ungur, apărută în 2 comunicate oficiale, lucru la care, de sigur, părintele Voinea nu se va fi așteptat.

În primul comunicat „din locul cel mai competent” se declară, că:

„din oficiul prim-ministerial, cu cu știrea prim-ministrului nu s'a trimis Metropolitului Miron Romanul în acest obiect (afacerea școlilor din Brașov) nici un fel de scrisoare, nici oficială nici confidențială, ci actul din chestiune merit pentru informarea personală a Metropolitului și concipiat ca scrisoare privată din partea unei persoane, ce nu aparține strict gremiului oficiului ministru-presidențial”.

În al doilea comunicat se declară, că autorul scrisorii este dl Dr. Iancso Benedek, care „nu aparține personalului presidenției ministeriale” și trimise scrisoarea în formă de memorandum la adresa Metropolitului, fără nici un fel de caracter oficial, curat numai spre informațiune personală ca să-i facă cunoscută geneza întregii afaceri a școlilor din Brașov.

Eată în adevăr că în privința actului fals lumină s'a făcut, care strălucind împrejurul părintelui Voinea, el a rămas prosternut la pământ, ca și oare-când gonaciul Saul, desarmat și fără putere.

E de regretat deci dacă confrăți de ai noștri mai iau apărarea părintelui Voinea, ear' despre un bărbat de stat și șef al guvernului român spun că „și caută scăparea din încurcătura prin acuza neîntemeiată că cutare act ce i-se pune în față ar fi fals”...

Ear' „Telegraful Român” tot în scopul de a arăta știința actului din gremiul prim-ministrului ungur, zice că:

„Este constat din locul cel mai competent, — că nu există nici document fals, nici falsificator”.

Tocmai dimpotrivă. Domnul Tache Ionescu a acuzat pe ministrul-presedinte al României, că a tradat guvernului ungur „secrete oficiale” și și a întemeiat această acuzare pe un „rescript ministerial”, din care a citat părți în Camera României.

S'a constat, că guvernul ungur știa de mai înainte tot, deci că nu existau „secrete oficiale” și că n'a existat niciodată „rescript ministerial”, din care dl Tache Ionescu a cetit părți.

Metropolitul Miron Roman a trimis pă-

rintelui protopop Voinea un „dorgatoriu” pentru că a divulgat un act „oficial secret”. S'a constatat însă, că n'a existat nici odată un act „oficial secret”, pe care părintele Voinea ar fi putut să-l divulge.

E deci învederat că părintele Miron Roman, deși metropolit, a spus un neadevăr știind că nu e adevărat ceea ce spune, ear' părintele Voinea, deși protopop, a fost de rea credință, când a dat dlui Tache Ionescu o scrisoare privată drept „rescript ministerial”.

Ar mai rămâne acum să se constate, dacă al treilea din acest „colegiu” dl Tache Ionescu, a fost înșelat și el. Înșelat ar fi, dacă ar fi crezut în adevăr, că hârtia, din care a citat părți, e „rescript ministerial”. În cazul acesta el ar fi citit-o întreagă, ar fi arătat-o, ar fi publicat-o cu subscriere cu tot. Nu a făcut însă nimic din aceste, fiind că știa, că nu e adevărat ceea ce spune.

E astăzi mai presus de toată îndoială, că metropolitul Miron Roman a cerut de la un „coleg” din Budapesta să-i trimită scrisoarea, de care dl Tache Ionescu s'a folosit ca armă de luptă, și că atât „dorgatoriu” metropolitului, cât și declarațiunea protopopului au fost ticluite aume spre a-l scoate pe dl Tache Ionescu din încurcătura.

Lucrurile aceste au fost puse la cale într'un timp, când trei „colegi” se știau asigurați, că guvernul ungur va tăce lăsând să se creadă, că e „rescript” scrisoarea privată anume ticluită. Situațiunea s'a desfășurat însă așa, că guvernul ungur n'a putut să tacă, ci a trebuit să dea de gol intriga și să se lapede de cei ce atât de rău au știut să-l servească.

Acesta e lucrul, care s'a constat.

Rămânea să se știe, cine anume a trimis metropolitului Miron Roman scrisoarea privată, de care dl Tache Ionescu s'a folosit spre a produce agitațiune între Români. Și acum se știe pozitiv, că acest intim al celor trei „colegi” e dl Benedict Jancso.

De aceea stăruie „Telegraful Român” atât de mult asupra „rentei” cuvenite bisericii din Brașov.

„Renta” aceasta, de-și „rentă”, s'a plătit până acum în secret, așa ca guvernul ungur să poată zice, că nu știe nimic. Lucrul acesta a putut să fie așa câtă-vreme relațiunile dintre România și Austro-Ungaria erau mai mult ori mai puțin încordate. Îndată însă ce s'au stabilit relațiuni de bună și sinceră vecinătate, e o chestiune de dignitate pentru România să nu-și mai plătească datoria prin ascuns, ci în fața tuturor, și dacă în adevăr bune și sincere sunt relațiunile între România și Austro-Ungaria, așa șse va plăti renta în

viitor, după cum s'a plătit astfel și sub contele Andrassy.

Banii plătiți prin ascuns au însă caracterul unui fond de dispozițiune.

Dacă mijloc de corupțiune este însă așa numitul „ajutor de stat” sau „mili împărătească”, dacă mijloc de corupțiune sunt premiile date învățătorilor români, dacă mijloc de corupțiune e „congrua”, tot mijloc de corupțiune sunt și ori-și-ce bani distribuiți „în secret”.

Revista externă.

Călătoria Impăratului Germaniei.

Săptămâna viitoare Impăratul Wilhelm și augusta Sa soție va pleca spre Ierusalim. Li s'au făcut cele mai mari pregătiri pentru o splendidă primire.

Ajungând la poarta Iaffa, înălții vizitatori vor descinde de pe cai și vor intra în orașul sfânt pe jos, ca ori ce pelerin. Vor asista apoi la sfârșirea primei biserici protestante germane din Ierusalim. În Ierusalim se va institui adică un episcop protestant german, căci d'aci încolo Germanii vor face și ei pelerinaje la sfântul mormânt.

Impăratul va petrece în călătorie două luni.

Afacerea Dreyfuss.

La Paris face mare senzație o epistolă a generalului în pensie Lambert, de origine Ovren, care scrie între altele lui Schwarzkopen următoarele: „Urmează numai cu apărarea lui Dreyfuss, proclamă numai că el este nevinovat și vei contribui astfel ca și mai mult să se adevărească vinovăția lui”.

Labori, apărătorul colonelului Picquart a adresat primului procuror un protest pentru-că nu i-se permite nici acum să vadă pe colonelul arestat.

De asemen protestează cătră ministrul de război pentru că a dispus ținerea lui Picquart în arest militar.

Revoluția chineză.

„Daily Chronicle” confirmă știrea, că Impăratul Chinei a fost otrăvit. De Duminică turburările continuă într'una.

Pacea spaniolo-americană.

Ministrul de război al Statelor-Unite pretinde ca americanii să ia în posesie insulele Filipine. Dacă spaniolii nu vor primi toate condițiunile americanilor, negocierile de pace se vor intrerupe și flota americană va face o demonstrație navală.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

ALEXANDRE DUMAS

O NOAPTE ÎN FLORENȚA

SUB

ALEXANDRU DE MEDICIS

I

În piața Santa-Croce

Dacă baloanele ar fi fost inventate, în al 3-lea an al pontificatului lui Alexandru Farnes, înscris în cronologia suveranilor pontifici între Clemente VII și Iuliu III, sub numele de Paul, și dacă cititorul, în spre ceasurile 11 seara s'ar fi înălțat împreună cu noi de asupra orașului Florența, eată ce ar fi văzut în noaptea de 2 spre 3 Ianuarie 1537:

Mai întâiu o masă întunecoasă, luminată numai în două sau trei locuri, întinzându-se de la Santa-Maria della Pace până la poarta San-Gallo și de la Zecca până la bulevardul della Serpe.

În mijlocul acestei mese, despărțită în două părți neegale printr'un briu larg de mătășă argintie, care nu era de cât Arno, se deosebeau ca doi leviathani înolțând unul lângă altul printre valurile caselor, cele două mo-

numente mai gingașe ale Florenței, eșite amândouă din mâinile lui Arnolfo din Lapo: catedrala Sfânta-Maria Florilor și palatul Senioriei, cunoscut astăzi sub numele de Palatul-Vechiu.

Aproape de piața Santa Trinita, în colțul străzii Lengapli cu strada Cipolle, asemenea unui imens mormânt înecat în întunerecul cel mai nepătruns, se recunoștea, după arhitectura sa masivă, palatul Strozzi cu inelele, brațele și porțile sale de fier.

Cele trei puncte luminate erau:

Mai întâiu, piața Dôme, în care soldații ducelui Alexandru, un amestec de sbiri din toate țările, dar' mai ales Spanioli și Germani, mâncau veseli, la ușile cafenelelor, după cum e obiceiul la Florența, banii dărujiți, cari li-se împărțise chiar în aceea zi, în numele ducelui Alexandru, de cătră șeful lor Alexandru Vitelli, al cărui tată, Paul Vitelli, fusese omorât cu doi ani înainte, într'o mișcare populară; și, bând și cântând, ei injurau pe rarii trecători întârziți, pe cari afacerile sau plăcerile lor, mai curând afacerile, căci plăcerile erau rare în aceea vreme, li silea să străbată într'un sens sau altul piața Sfânta-Maria Florilor.

Apoi, mica strada del Garofano. În apropiere de sfânta Maria-Novella, unde cardinalul Cibo dă o serenadă Lauricidi Felto, curtezană în foarte mare renume pe vremea aceea, și pe care el o răpise lui Francesco Pazzi, cu prețul aurului; — generositatea, care de altminteri nu-i stărbise cătuși de pușin averea sa particulară, acest aur venind, zicea înmea, de la ducele Alexandru, căruia

complezantul cardinal îi dădese pe eumnată-sa, marchiza Cibo, al cărei bărbat lipsea de acasă.

În sfârșit, al treilea punct luminos în mijlocul mesei întunecoase era poarta San Ambrogio, unde câțiva bandiți ardeau și jefuiau casa lui Buccellai, unul dintre cei mai vestiți exilați în aceea vreme.

Pretutindeni în colo domneau tăcerea și întunerecul.

Cu toate acestea, dacă într'una din clipele așa de scurte în cari lumea se iveau între doi nori, privirile observatorului nostru aerian, s'ar fi coborât spre piața Santa-Croce, la lumina uneia din razele fugărețe ale astrului cu față palidă, ar fi recunoscut mai întâiu mănăstirea, un vast paralelogram deschizându-se în piață.

Apoi, la colțul stradei del Deluvio, o fântână cu o armătură de fer dintre acelea „cari în acea vreme făceau din lucrurile cele mai de rănd obiecte de artă. Această fântână, într'adevăr, era un capriciu al unui bogat cetățean din Florența, numit Seggio Caporano, care o săpase înainte ca să se alece de împodobire și folosință.

În sfârșit, în virful unui mare zid, care se întindea din calea de Cocchi până în calea Torna, un om ce sta cu picioarele atârinate, având la îndemână o scară de frînghie și perdut în umbra marilor arbori verzi, ce se ridicau majestos deasupra zidului.

Singura lumină, care ar fi fost zărită în toată piața, era o lampă, ce ardea la icoana

unei Madone, așezată în colțul mănăstirii cu calea del Pepe.

Miezul nopții bătu încet caesornicul din Palatul vechiu.

Omul ce sta pe creasta zidului tocmai nămerase bătaile lui, când un alt om, făcând să răsune pavagiul sub tocurile țintuite ale ghetelor lui și zornăitul pintenilor, se ivi din strada del Deluvio și înainta cătră poarta mănăstirii.

Tocmai era să bată în poartă, când omul ce sta în virful zidului și care cu ochii îi urmărise foarte atent, dar' care probabilă nu-l recunoscuse de cât după hotărârea bine luată de a intra în mănăstire, făcu să răsune o fluierătură modulată, în așa chip, că nu putea fi îndoială că aceea fluierătură n'ar fi o chemare.

Într'adevăr, omul se reîntoarse, și cum fluierătura se mai auzi odată tot cu aceleași modulații, lăsă ciocanul să cadă fără șgomot și înaintă înspre locul de unde auzise chemarea.

Dar' luna eșită o clipă dintr'o nori, se reîntunecase, și mai curând prin atingerea scării de frânghie, de cât prin vederea companionului său, el se îndreptă și găsi pe cel care-l chemase.

Atunci, cu glasul înăbușit și apropiind mâinile de gură:

— Tu ești, Ungure? întrebă el.

— Chiar eu, răspunse acela pe care îl întreba.

— Și prin ce întâmplare te-ai cocoșat ca o bufniță pe culmea acestui zid, în loc să fii eu ducele în mănăstirea Santa-Croce?

Scolele noastre secundare in anul școlar 1897/8.

Gimnaziul gr.-catolic din Blaj. Din programe acestui gimnaziu remarcăm următoarele: Studiul de la începutul programului Constituțiunea Romanilor, prof. G. Groze este interesant și scris temeinic.

Institutul este înzestrat cu toate cele necesare. Societatea de lectură condusă de prof. Gavr. Precup a avut 63 de membri ordinari și a ținut 25 de ședințe, dintr-un număr de 2 festive. Au intrat de la începutul anului 30 de lucrări, din cari s'au admis 12. Dintre elevi 56 au fost stipendiști; din numărul tinerimii au fost primiți 125 de elevi, dintr-un număr de 83 gr.-cat., 40 gr.-ort. și 2 gr.-cat. Merită toată lauda Blăjeștilor, cari înțeleg și primesc pe tineri fără deosebire de confesiune, ear' nu ca Beiușenii cei răuști de confesionalism. In anul școl. examenul s'au înscris la gimnaziu 426 de elevi, din cari numai 9 au fost străini ceialalți Români. (322 gr.-cat., 79 gr.-ort.) Programul studiului este deplin mulțumitor. Elevii general: eminent au: 28, bun: 99, deficient: 224, nesuficient: 42 și au mai mulți nesuficienți: 18. Purtarea la școlă a școlărilor preste tot a fost corespunzătoare.

La examenul de maturitate s'au prezentat 31 elevi. Dintre acestia au fost declarați maturi 27 (cu eminentă: 7 cu bun și suficient: 13) 1 a căzut la examenul empiric, ear' 1 s'a bolnăvit și nu s'a prezentat la verbal, 1 a fost respins și 3 luni și 1 pe 1 an.

I. P.

NOUTAȚI

Arad, 8 Octomvrie n. 1898.

Calomnie spulberată. „Aradi Közlemény”, organul guvernamental din loc, numărul său de azi recunoaște că nedrept a fost lănuit și acuzat d. Traian Vașian, contra căruia toate articolele unguerști au dus campanie pentru-că ar fi ordonat să se rupă scările de doliu puse cu prilejul înălțării Impărătesei-Regine. Vom reveni.

Dare suplimentară pentru canalizarea orașului. In zilele trecute biroul orașenesc de comptabilitate a stabilit darea suplimentară pe anul viitoriu cu care au să contribuie locuitorii Aradului la spesele împreună cu canalizarea orașului. Darea este calculată după venitul chiriilor de case și va fi 5 1/2 procente.

— Ducele nu se află în mănăstirea Santa-Cecilia, răspunsu acela, care fusese numit lazar; e la marchisa Cibo.

— Și prin ce întemplant e la marchisă, în loc să fie la mănăstire? întrebă cel din urmă venit.

— Mai așteaptă puțin, dacă vrei să-ți dai daraverile monseniorului din culmea zid de cincisprezece picioare... Urcă-ți aici, și vei afla ceea-ce dorești să știi. Invitația abia fu făcută și acela căruia se adresa se agăță pe scara de frânghie și cu o înțeleală ce arăta obicinuița ce o avea în astfel de exerciții, ajunse la înălțimea Ungurului.

— Așa dar' ce s'a întemplant? întrebă el.

— Lucrul cel mai simplu din lume. Moarza unei maice pusee toată mănăstirea în zăbire. Fra Leonardo era acolo, așa că acesta stăruia mulțumind monseniorului de cearea ce avusese intenția să-i facă, l-a rugat să vină într-o altă zi, sau mai bine într-o altă noapte...

— Și Alțeta Sa s'a mulțumit cu aceasta?

— Alțeta Sa voia să dca afară pe poartă și pe moarta și pe călugărul, care o pămăntă; dar' ca un bun catolic cum sunt i-am rugat să lase, că mai bine ar fi să lase pe călugărite în pace și să se ducă să facă surpriza frumoasei marchise Cibo. „Uite! e adevărat, a răspuns el; o uitasem, pe această sormană marchiză...” Și cum nu era de trecut de cât piața, el a străbătut piața.

— Dar' ducele nu s'a amuzat, să se urce pe scara ta?

Cu doră măsură. Geandarmii, care au brutalizat pe țeranii Maghiari de la Mezökovács háza au fost condamnați, sergentul la 7 luni iar' corporalul la trei luni închisoare aspră și ambii au fost dați afară din geandarmărie. Țeranilor maghiari să nu li-se întemple vr'o sminteală, că stăpânirea odată i gata cu pedeapsa, pe când brutalitățile seversite față de țeranii nostri mai de multe ori sunt trecute cu vederea.

După doliul profund. Trei săptămâni au trecut de la înmormântarea împărătesei-regine Elisaveta, și pe obidatul soț, M. Sa împăratul-rege al nostru, în acest timp nimenea nu l'a văzut în locuri publice. Joi a fost prima ocazie, că M. Sa s'a prezentat în public; a asistat la missa funebă celebrată în biserica de pe piața Ottakring. In suita M. Sale erau arhiduceii Otto, Ludovic, Victor, și Eugen, cum și numeroși dignitari și oficeri superiori.

Cum sunt școlile de stat? Știm cum inspectori de școlă ne stau tot cu sula în coaste scormonind și ici și colo scăderi și lipsuri la școlile noastre confesionale, — scăderi cari de cele mai multe-ori nici nu asistă de cât în fantasia inspectorilor, — pentru-ca pe baza aceloră să poată face greutăți școlilor noastre și une-ori să le și închidă, făcând astfel loc școlilor de stat. Ca și când acestea ar fi mai bune și mai bine ajustate în toate privințele!

Cum sunt însă în realitate, denotă din destul și exemplul școlii de stat din Buteni.

Epitropia școlii acesteia în ședința ținută Mercuri după amiază a constatat, că actualul edificiu școlar nu corespunde nici-decum misiunii sale; odăile sunt foarte mici, nesănătoase, scunde, și nu sunt acomodate nici pentru a servi de locuințe ordinare.

Astfel constată însăși epitropia numitei școlă de stat. Și totuși satrapii școlari umblă în raptul capului să nimicească școlile noastre confesionale și să facă în locul lor școlă de stat!

Necrolog. Primit și înregistrăm cu adâncă doliu.

Subsc. cu inima frântă de durere Vă aducem la cunoștință răposarea neuitatului nostru fiu și frate Aurel, rigorosant în drept, întemplantă, după scurte suferințe, astăzi în 24 Septemvrie (6 Octomvrie) la 4 oare d. a. în etate de 24 ani. Scumpele rămășițe pământești se vor așeza spre odihnă eternă Sâmbătă în 26 Septemvrie (8 Octomvrie). In veci pomenirea lui! Șepreus, 6 Octomvrie n. 1898. Ioan Petrușiu și soția Emilia

— Nu, pe legea mea! Marchizul nu e acasă și el a intrat ca un viteaz pe poartă. Dar' Lorenzino, căruia îi plac mai bine două siguranțe de cât una, m'a postat aici în cas de vre-un accident.

— Il cunosc într'asta, pe micuțul nostru... întotd'auna prudent!...

— Sst, Iacopo! zise Ungurul.

— Intr'adevăr, se auzia un zgomot de pași venind dinspre strada Malcontents.

Iacopo nu numai că tăcu, dar' își puse și masca.

Acest zgomot era făcut de doi oameni înveliți în mantale mari, cari se iviră îndată la colțul mănăstirii, trecură fără să se oprească stradele della Pepe și della Fogna și tăiară de-a curmezișul piața, ca să intre în strada Torta.

— Sună cu băgare de seamă, zise unul din cei doi oameni celuilalt, ca să nu ne audă vecinii.

— De prisos, zise acela căruia i-se făcea această recomandăție, am chea.

— Atunci merge strună, zise cel care vorbise întâiu.

Și amândoi, fără să vadă pe Iacopo și pe Ungurul, intrară în strada Torta, în care dispărură.

— Hm! zise Ungurul, ce vrea să zică asta? (Va urma.)

ascăntă Popoviciu, ca părinți. Mări-oara, Emilia Iustin și Traian ca frați și surori.

Domnișoară Dr. în filosofie. La univesitatea din Budapesta a fost Mercuri o rară promoțiune de Doctor. Domnișoara Bettina Tedeschi, de origine din Timișoara, a fost promovată la gradul de Doctor în științele filosofice. De present domnișoara Tedeschi e aplicată de profesoară la școala superioară de fete din Fiume.

Avis pentru corurile vocale. Dl inv. Iuliu Birou din Ticvianul mare p. u. Oravița-Ciacova, a cules și aranjat pentru corurile vocale (mixte și bărbătești), din compozițiile mai multor autori două Liturgii, 8 pricesne și 12 cântări naționale și romanțe.

Conducătorii corurilor micste ori bărbătești, cari voesc să le aibă, le pot procura de la susnumitul învățator.

Românele în străinătate numai cinste fac neamului căruia aparțin. Despre artista Agatha Bărsescu se scrie, că un devărat triumf a raportat la teatrul „Raymund” din Viena unde a jucat în drama lui Grillparzer „Sappho”. Presa vieneză se întrece o face elogiul artistei române. Iar ziarele parisiane scriu că Principesa Bibescu, reîntoarsă la Paris, va relua seratele sale artistice la care invitații vor avea plăcerea nu numai a vedea ci și asculta. Princesa, care o o artistă consumată a pianului, a fost comparată adese-ori cu Rubinstein.

Avis din mormânt. Contele Kormocki a prezentat facultății de medicină din Paris un aparat cu ajutorul căruia oamenii îngropați de vii vor pute da semnalul spre a fi desgropați. Aparatul e compus din un tub lung, al cărui un capăt e în sicriul îngropatului, ear' celalalt capăt e afară-de-asupra mormântului. Capătul din sicriu este prevăzut cu un glob de cauciuc, care la cea mai slabă atingere din partea omului din sicriu trimite aer în aparatul-trimbiță de la capătul din afară, care prin sunet puternic dă de știre, că în mormânt se află om viu.—Învățătorul e depărerere, că aparatul ar trebui să fie lăsat în mormânt timp de patrușprezece zile.

Corpul profesoral de la facultatea de medicină din Paris a aflat de bun aparatul; s'au teme însă, ca nu cumva și gazurile ce se produc în mormânt să exercite presiune asupra globului de cauciuc și astfel să alarmeze lumea, fără a fi lipsă. Din această cauză aparatul, înainte de a fi pus în aplicare, probabil că va trebui perfecționat.

Dr. Sterie N. Ciuren. X Pelikangasso — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-cc sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Felurimi.

Cât prețuesc coroanele domnitorilor. Coroana ce împodobește capul reginei Wilhelmina și care a trecut prin atâtea adversități (ea a fost furată mai anii trecuți, însă o parte a pietrelor prețioase au fost regăsite) reprezintă o valoare de 2,400.000 mărci.

Pe la anul 1880 prințul Drago, unchiul ex reginei spaniole Isabela, s'a dus în America, ca să cumpere de la aceasta coroana, care a dus'o cu ea; coroana însă se afla în mâinile archimilionarului Jay Gould, care cumpărase coroana pe seama ficei sale, contesa Castellane, cu suma de 500.000 mărci. Coroana reginei engleze Victoria, pe care o împodobesc 2500 diamante și 234 mărgăritare, este unică în felul ei; valoarea care o reprezintă dacă ar fi dată cu împrumut cu 4 jum. procente, ar aduce un venit anual de 300.000 mărci. Un preț fa-

bulos are și coroana portugheză, a cărei valoare e socotită la 26 milioane mărci. De o valoare jegaia acestora este coroana Țarului. Coroana ungară cântărește 7 kilograme, are 54 safire, 50 rubine, un smaragd și 33 mărgăritare. Toate aceste coroane însă dispar pe lângă coroanele principilor din Orient. Așa de pildă, coroana de diamante a Sultanului din Jahore prețuesște 48 milioane mărci.

Posta redacției.

Amicul culturii. Ideia e bună. Înțelegeți-Vă însă întâiu prealabil D-voastră și numai după ce vi-ați dat seamă (luând în vedere și starea actuală economică) dacă se poate realiza ori nu, convocați adunare. Negreșit că mai practic ar fi să Vă întunuiți aici.

Tr. M. Orăștie. Ii va veni rândul și prosei.

G. M. în Siria. Nu crezi că este lucru enorm a te apuca de un op „constătător din 1000 coale”? Ni-se pare că e un plan irealisabil, deși ideia e foarte bună. Concepe altfel apelul și-l vom publica cu plăcere.

Vecinul. Ai face mai mare serviciu dacă ai interveni, ca bun vecin, personal pentru a aplana lucrurile. Publicând cele trimise, credem că spiritele s'ar inversuna încă și mai tare și nu s'ar ajunge astfel la pacea dorită.

Invitare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe al IV-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

ULTIME ȘTIRI

Bătăie la comună.

Viena, 8 Octomvrie.

Consilierii comunali ovrei au provocat în ședința de ieri un scandal enorm cu prilegiul discuțiunii privitoare la contractul ce se încheie cu societatea engleză pentru iluminatul cu gaz. S'au întemplant bătăi crâncene, la cari au luat parte și cei de pe galerie. Ovreeii au fost bătuți sdravân. Poliția abea a putut să pună capăt disordinelor.

D'ale situației.

În ședința de ieri, Vineri, a Reichsratului s'a ales comisiunea de 46 pentru proiectele de lege despre pact.

„Nar. Listy”, scriind despre aceste proiecte spune între altele: „Chiar dacă am căpăta autonomia regatului nostru, și administrație proprie, nici atunci invoelile cu Bánffy nu este ertat să treacă neschimbate și neîmbunătățite.

„Dacă ele ar fi primite neschimbate, asta ar însemna o catastrofa materială, națională și intelectuală a Cehilor.”

Mergerea în curând la Budapesta a conțelui Thun și ministrului de finance Dr. Kaizl are drept scop a se înțelege cu Bánffy despre un nou provisoriu.

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Redactor responsabil Ioan Russu Șiriana.

2854 szám
1898.

226 1—1

III.

Árverési hirdetménykivonat.

Az új aradi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rekesán Paraszkéva mint kisk Rekesán Szaveta t. és t. gyamja végrehajthatónak Rekesán Stefan végrehajtást szenvedő elleni 123 frt 20 kr tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyben Berenyáncz Gavrila utonjánlata folytán a temesvári kir. törvényszék (az új aradi kir. járásbírószág) területén levő Fibisen Fekvő a fibisi 322 sz. tjkvben A. I. 1 sor (689—690) h. r. sz. alatt felvett 343 sz. ház udvar és kertre 800 [] öl területtel mely fele részben végrehajtást szenvedőfele részben pedig kiskoru Berenyáncz Vasziie és Helena tulajdonát képezi és egészben elárvereztetik 292 frt kikiáltási árban továbbá a fibisi 461 sz. tjkvben A. I. 1. és 1 sor sz. (354—355) és 1504 h. r. sz. alatt felvett 177 sz. ház, udvar és kertre 800 [] öl szőlőre mely felerészben végrehajtást szenvedő, és felerészben kiskoru Berenyáncz Vasziie és Helena tulajdonát képezi és szintén egészben elárvereztetik 106 frt és 160 frt összesen 266 fl. kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1898 évi október hó 27-ik napján dél e. 10 órakor Fibis község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%—vagyis 29 frt 20 krt illetve 10 frt 60 krt, és 19 frt készpénzben, vagy az 1881; LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881; LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek e bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű olismervényt átszolgáltatni.

Kelt Új Aradon 1898 évi augusztus hó 3 napján.

Az új aradi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság.

dr. Simonfay.
kir. aljbíró.

Prăvălia
Markus Lajos în Arad
Andrassy tér Nr. 17

Imbrăcăminte pentru copii dela . . fl. 3.— în sus
" " " bărbați dela . fl. 10.— "
Ghete (păpuci) pentru bărbați dela . fl. 2.80 "
Ghete (păpuci) pentru dame dela . fl. 2.80 "
Palării pentru copii fl. 0.80 "
Palării pentru bărbați dela . . . fl. 1.— "
Camăși pentru bărbați dela . . . fl. 1.20 "
Camăși pentru copii dela fl. 1.— "
Corturi (umbrele) cu băț de fer dela fl. 1.20 "
și toate acestea de o calitate excelent de bună
se pot capăta la

Markus Lajos, Arad Andrassy-tér 17.
Tot aici se află în mare deposit paltoane (Cabaturi)
și palării pentru proeți

218 4-10

Credit personal pe amortisație

Exoperez:

Imprumuturi ieftine pe amortisarede mai mulți ani și fără cheltueli prealabile,
funcționarilor publici și oficerilor cu leafă minimală de 900 fl,
ori

cu rentă viageră de cel puțin 500 fl.

Mai departe

Impr. amortisaționale pe moșii și case la oraș

cu 4% 4 1/2 și 5%

precum și amortisație corăspunzătoare.

Convertesc împrumuturi cu camete mai mari.

La dorință anticipez spesele de intabulare.

Szűcs F. VilmosInstitut de împrumut pe imobile și moșii 220 4—52
ARAD, Fő-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.**A apărut!!**

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

Lupta pentru dreptde Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcățian
cu prețul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI“**Gutori Földes Kelemen****Farmacie în Arad.****C r e m a d e M a r g i t****Crema-Margit** cea mai bună pentru obraz, întinereste și înfrumusează fața
în scurtă vreme.**Crema-Margit** este singurul mijloc în contra pișturiilor, a petelor de ficat,
și în contra erupțiilor de piele.**Crema-Margit** este singurul remediu în contra îngririi și a roșirii pielii
precum și contra arsurilor de soare.**Crema-Margit** efectul ei miraculos este, că unsă pielea, se absoarbe îndată;
eată de ce în 3—4 zile pielea care a fost plină cu pișturi
și pete de ficat, se face albă ca albastrul.**Crema-Margit** este absolut nevinovată, de oare-ce nu e unsuroasă, ci este
fină și se absoarbe iute. Fața nu capătă strălucire ca de
altă cremă și de aceea se poate folosi și ziua.**Crema-Margit** un flacon mare 1 fl., unul mic 50 cr.**Pudră-Margareta** albă, roșă și crême 60 cr.**Săpun-Margareta** o cutie 35 cr.**Pasta pentru dinți Margareta** o cutie 50 cr.Numai atunci este curată, când fie-care cutie poartă numele
farmacistului aradan *Gutori Földes Kelemen*.225 2—5 **Păziți-vă de contrafacere.**

Flacoane goale nu se umplu în alte farmacii cu crema Margareta.

Magasinul central este la *Gutori Földes Kelemen*, farmacist,
Arad, Deak Ferencz utca 12. Telefon 111.